

מ"ת 844/01/18 - מדינת ישראל נגד נדאל חריזאת (עציר) תושבי איו"ש - לא בעניינו, נדיר חמדאן (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 844-01-18 מדינת ישראל נ' חריזאת(עציר) ואח'
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו

07 ינואר 2018

נגד
המשיבים

1. נדאל חריזאת (עציר) תושבי איו"ש - לא בעניינו
 2. נדיר חמדאן (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
- ע"י ב"כ עו"ד נאסר אלעטאונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

על פי העובדות, המשיב תושב הרשות הפלסטינית נתפס ביום 27.12.2017 בשעת בוקר מוקדמת (05:48) יחד עם עוד שוהים בלתי חוקיים בבית מספר 61 בשכונה 11 בתל שבע וזאת כשהוא ישן.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר מחשש להימלטות מן הדין וביקש לשחרר את המשיב בערבויות שיבטיחו את התייצבותו לדין. לדידו העובדה שלמשיב הרשעה קודמת ומאסר על תנאי בר הפעלה אין בהם למנוע את אפשרות שחרורו ובתימוכין הגיש את החלטת כב' השופטת חני סלוצקי בעמ"ת 18983-12-17.

כאמור, המשיב נתפס כשהוא ישן בבית בתל שבע ללא היתר כניסה או שהייה בישראל כדין. עיקר עילת המעצר היא בחשש להימלטות מן הדין בהינתן שמדובר במי שהוא תושב הרשות הפלסטינית ויקשה על כוחות הביטחון להביאו לדין ככל שזה יימנע מלהתייצב למשפטו.

עילת המעצר מוגברת בהינתן שהמשיב הוא בעל 2 הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין.

הרשעה ראשונה מיום 25.1.2017 בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין בגינה נגזרו עליו 3 ימי מאסר ומאסר על תנאי

הרשעה אחרונה רק ביום 2.10.2017 אז הורשע המשיב בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין נגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של חודש ויום, הופעל מאסר על תנאי שהיה תלוי מעל ראשו לתקופה של חודשיים ובסך הכל נגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל.

עצם קיומו של מאסר מותנה אינו מונע בחינת כל אפשרות לשחרור המשיב בערבויות מתאימות, אולם מקום בו מדובר במי שרק לפני זמן קצר שוחרר ממאסר והוא כבר חוזר ומבצע עבירה דומה, הרי לא יכול להיות חולק כי קשה ליתן בו אמון שהרי זה לא הורתע מקיומו של מאסר על תנאי, לא פעם אחת אלא פעמיים במהלך שנת 2017 וכבר סמוך לאחר שחרורו הוא חוזר ונכנס לישראל ושוהה בה שלא כדין.

הוצג ערב אחד שהוא תושב באר שבע, אשר מכיר את אביו של המשיב, לטענתו גם מכיר את המשיב, אולם זה אינו מספיק בנסיבות העניין. המדובר בערב מבוגר שאינו עובד, אב ל-16 ילדים, מתוכם 5 מתגוררים עמו בבית ובנוסף גם אשתו וכל הכנסתם מסתכמת ב-3,500 ₪. כך או כך, כידוע, את קצבת הביטוח הלאומי לא ניתן לעקל שכן זו נועדה לצרכי מחייתה הבסיסית של המשפחה ומכאן ברי שאין בערבותו של הערב המוצע ממש שהרי את זו לא ניתן יהיה לחלט ככל שיידרש.

עונשו של המשיב ככל שיורשע יהיה משמעותי בהינתן מאסר מותנה בן 3 חודשים שעומד לחובתו ובהינתן עברו הכולל שתי עבירות קודמות, מכאן כי העדר ערבות כספית ממשית לחילוט, לצד העונש הצפוי להיגזר על המשיב, מגבירים את עילת המעצר במובן זה שלמשיב לא יהיה כל אינטרס להתייצב למשפטו.

שקלתי האם נכון יהיה לאזן את החולשה בערב המוצע בהפקדה כספית גבוהה והגעתי למסקנה שלא יהיה נכון לעשות כן במקרה דנן. ההפקדה הכספית ממילא הייתה צריכה להיות גבוהה נוכח הקושי לתת אמון במשיב אשר חוזר ומבצע עבירות דומות מיד לאחר שחרורו. לאמור יש להוסיף כי מבחן המציאות מלמד אותנו כי נאשמים במקרים דומים אינם מתייצבים לדיונים ולכך יש להוסיף את העובדה כי המשיב אמור לטענת סנגורו להינשא בחודש הקרוב.

בסיכום הדברים, ומשהבאתי בחשבון את העובדה כי עניינו של המשיב בתיק העיקרי קבוע ליום 22.1.2018 לצד תקופת המאסר המותנה התלויה מעל ראשו, את העובדה כי המשיב השתחרר לא מזמן ממאסר וחוזר לבצע עבירה דומה ובהעדר ערבויות מספקות - אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים במשפטו.

תשומת לב הצדדים כי הדיון בתיק העיקרי קבוע ליום 22.1.2018 בשעה 08:30 בפני ס. הנשיאה כב' השופט ברסלר-גונן ועל שב"ס להביא את המשיב במועד זה.

ניתנה והודעה היום כ' טבת תשע"ח,
07/01/2018 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה